

بیانیه پیش از ششصد نفر از فعالان جنبش زنان به مناسبت ۲۲ خرداد

چهارشنبه ۲۶ خرداد ۱۳۸۹ - ۱۶ ژوئن ۲۰۱۰

تغییر برای برابری: بیش از ۶۰۰ نفر از فعالان جنبش زنان، همزمان با سالگرد ۲۲ خرداد، روز همبستگی جنبش زنان ایران، بیانیه ای صادر کرده اند. متن این بیانیه در زیر آمده است:

در ۲۲ خرداد امسال جنبش دموکراسی خواهی مردم ایران در حالی نخستین سالگرد خود را گرامی می دارد، که این روز برای جنبش زنان یادآور پنجمین سالگرد تلاش برای بازگشت به خیابان ها، بیان صریح و ملموس مطالبات زنان و دعوت از همه اقشار جامعه برای همراهی در پیگیری آن هاست.

۲۲ خرداد ۸۴ فضای پیش از انتخابات ریاست جمهوری برای مدافعان حقوق زنان ایران فرصتی فراهم کرد تا پس از سال ها، در اعتراض به نادیده گرفتن حقوق زنان در قانون اساسی، در مقابل دانشگاه تهران تجمع کنند و خواستار حقوق برابر جنسیتی شوند.

۲۲ خرداد سال بعد، با فراخوانی گسترده تر به میدان هفت تیر آمدیم تا این بار از تضييع حقوق مان در قوانینی بگوئيم که برآمده از همان قانون اساسی بود و هر زنی در زندگی روزمره با گوشت و پوست لمس شان می کرد. خواهان حق برابر در حضانت، طلاق و حق تصمیم گیری برای ازدواج که زنان ایرانی از آن محروم هستند، شدیم. از نابرابری در ارث، ديه و شهادت که زنان را نیم مردان ارزش گذاری می کند، گفتیم و از زنانی دم زدیم که زیر سایه وحشت از هوو زندگی می کنند. آمدیم که بگوئيم دختر نه ساله کودک است، مجازاتش نکنید، آمدیم تا به قتل های ناموسی اعتراض کنیم و بگوئيم که ما هم در این خانه حقی داریم.

پاسخ مان را با باطوم و بازداشت بیش از ۷۰ تن از زنان و مردان برابری خواه، دادند. اما این روز، سنگ بنایی شد برای کمپین یک میلیون امضا تا در سراسر ایران به سراغ زنان و مردانی از همه اقشار اجتماعی برويم و در پيمودن مسیر طولانی و دشوار برابری

جنسیتی همراهی شان را طلب کنیم. تلاشی که دستاوردش تنها تغییراتی محدود در قوانین ارث و دیه نبود، بلکه قوانین نابرابر را به بحثی هر روزه تبدیل کرد و صدای خواست زنان را به گوش جامعه رساند.

۲۲ خرداد ماه امسال برایمان فرصتی است تا نقش تاریخی جنبش زنان در شکل گیری فرهنگ مطالبه محوری و بیان مسالمت آمیز خواسته های اجتماعی در جامعه مدنی ایران را یادآوری کنیم. در سال گذشته که جنبش دموکراسی خواهی جانی دوباره گرفت، بسیاری از فعالان حقوق زنان و نیز زنان روزنامه نگار، دانشجو، فعال حقوق قومی یا صنفی همچون مردان به جرم آزادی خواهی مجازات شدند. در آستانه ۲۲ خرداد ۸۹ نه تنها عالیه اقدام دوست یک سال و ۶ ماه از سه سال حبسش را به اتهام شرکت در تجمع ۲۲ خرداد ۸۵ پشت دیوارهای اوین گذرانده، بلکه اعلام اجرای حکم دو سال حبس تعلیقی بهاره هدایت حکایت از عزمی برای فرودآوردن شمشیر احکام تعلیقی است که سال هاست سایه اش بر سر فعالان مدنی ایران سنگینی می کند.

ما به عنوان جمعی از فعالان جنبش زنان ایران، خواهان پایان دادن به بازداشت و مجازات غیرقانونی همه فعالان مدنی بالاخص فعالان زن در بند هستیم و می خواهیم خواست حداقلی تساوی جنسیتی در کلیه قوانین ایران تحقق یابد و امید داریم که روزی به رویای مان برای دستیابی به جامعه ای برابر، عادلانه و بدون تبعیض دست یابیم.

امضا کنندگان به ترتیب حروف الفبا:

آتنا کیدو، آذر پژوهنده، آذر خونانی، آذر عقیف، آذر معصوم خانی، آذر مهرابی، آراز م. فنی، آرزو آزادی، آرزو حسینی، آرزو علیان، آرش ایران دوست، آرش بهمنی، آرش نصیری اقبالی، آرمان معماری، آرمان میهن دوست، آریو ملکی، آزاد مرادیان، آزاده امیری، آزاده خسروشاهی، آزاده دواچی، آزاده فرامرزیها، آزیتا رحیم پور، آزیتا رضوان، آسیه امینی، آما قوانلو، آناهیتا ناهید، آیدا ابروفراخ، آیدا سعادت، آیدا قجر، آینده آزاد

ابراهیم امدادی، ابراهیم مرادی، ابوالفضل اردوخانی، احترام شادفر، احمد زاهدی لنگرودی، احمد عبداللهی، احمد مساحی، احمد نجاتی، ارمغان عبیری، اسماعیل رضایی، افسانه دلخوش، افسر خدیو، افشین زاهدی، اکرم ابویی، اکرم ادیب کیا، اکرم عابدی، اکرم محمدی، الف. میر، الناز انصاری، الناز میلانی، الهام احدی، الهام یزدی، الهه امانی، الهه واحدی، امید ایران مهر، امید کشتکار،

امید کوهی، امیر رشیدی، امیر صداقت، امیر مسعود سعید فر، امیر معماریان، امیر یعقوبعلی، امیرحسین محمدعلی، امیرحیاتی، امین احمدیان، اولدوز مودب، اویس اخوان، ایران اکتویست

بابک مخابری، بابک معزی، بابک نصیری، باراب آزاده، باران آزاده، بامشاد تابناک، بانو صابری، بانو عابدین، برازجانی، بردیا شفیعی، بلال مرادویسی، بنفشه جمالی، بنفشه حجازی، بنفشه سماواتی، بهار فرامرزی، بهاره افقهی، بهاره بهبودی، بهاره ع.، بهاره علوی، بهداد بردبار، بهرام اسماعیل بیگی، بهروز سورن، بهروز فدائی، بهروزی، بهزاد لاهور پور، بهمن فره بخش، بهناز امیری، بهناز مهرانی، بهنوش عامری، بیتا طاهباز، بیتا یاری، بیژن درقانی، پARMIDA ایرانی، پدرام رضا زاده، پرتو نوری علا، پردیس درخشنده، پرستو اله یاری، پرستو حکمی، پرستو دوکوهکی، پروانه پرهیزکاری، پرویز مختاری، پرویز میرمکری، پروین اردلان، پروین شاه، پروین ضرابی، پروین قاسمی، پروین ملک، پریسا کریمی، پری نامی، پریسا روشن فکر، پریسا کاکایی، پریسا کریمی، پریناز اتابکی، پژهان مختاری، پگاه احمدی، پوپک مهاجر، پوریا پشتاره، پویا عزیزی، پیمان امین موید

تارا ابدالی، تارا احمدی، تارا سپهری فر، تارا عظیمی، تراب مستوفی، ترانه روستا، تورج پشایی

ثریا ضرقامی، ثریا یوسفی

جلوه جواهری، جمشید آیین دار، جمشید اسدی، جمشید قرجه داغی، جواد جمشیدی، جواد ملتی، جیم لطفی

حجت نارنجی، حسام میثاقی، حسن بهگر، حسن شمعدونی، حسن نایب هاشم، حسین کریمی، حماسه غفاری، حمید آذر، حمید آزرمنش، حمید حمیدی، حمید رفیع، حمید فرید، حمیده باقرزاده، حمیده دگمه ساز، حمیده نظامی، حمیده وطنی، حنا رحیمی، حورا وکیلی، حبیب قویدل

خدیجه مقدم، خرسند ستوده، خسرو تجربه کار، خسرو خواجه نوری، خسرو دلیرثانی

داریوش زندی، داوود مقدوری، دریا نیرویی، دکتر جمال ادیب، دکتر علی گوشه، دکتر م. انصاری، دکتر هما بدیهیان، دلارام علی، دنیا اکبری، دنیا راد

رامش کیانی، رامین امن گستر، رامین محمودی، رزا حسامی، رزیتا حسنی، رزیتا رجایی، رضا احمدی، رضا اکوانیان، رضا بیگان، رضا ترابی، رضا شاه حسینی، رضا شاهین، رضا فانی یزدی، رضا قاسمی، رضا کریمی، رضا گوهرزاد، رضا هیوا، رضاشاه حسینی، رضوان مقدم، رقیه رضایی، رها سربلند، رها عسگری زاده، روبان تبریزی، روجا بندری، روجا فضائی، روجا لطفی نژاد، روزبه شفیعی، رویا ایرانی، رویا پاکزاد، رویا ربیعی، رویا طلوعی، رویا کاشفی، ریحانه جدیدفرد، ریحانه مهری

زارا امجدیان، زهرا داوری، زهرا رضایی، زهرا سعیدزاده، زهرا عامری، زهرا قنبری، زهرا مداح، زهره ارزنی، زهره اسدپور، زهره اسدی، زهره شجاعی، زویا اسکندریان، زینب پیغمبرزاده

ژیلا تاد، ژیلا گلعبیر، ژینا مدرس گرجی

س ثمری، ساحل پروانه، سارا حلم زاده، سارا زارع، سارا قاسمی، سارا کریمی، سارا محمدی اردهالی، ساره ابراهیمی، سامان رحمانی، سپهر عاطفی، سپیده سقفیان، سپیده قدرت، سپیده لرستانی، سپیده یوسف زاده، ستاره سجادی، ستاره هاشمی، ستایش حسن پور، سجاد عزیزخانی، سحر رضازاده، سحر مفخم، سحر نجاتی، سعدیه میرکی، سعید جعفری، سعید حبیبی، سعید موسوی، سعید نعیمی، سعید ریوندی، سعیده اسلامی، سلماز مقدم، سلمان سبز، سلمان کوشا، سمانه عابدینی، سمانه فرید، سمانه موسوی، سمیرا گرشاسبی، سمیرا لشکری، سمیه جودکی، سمیه خواجهوندی، سمیه رشیدی، سمیه شیرمحمدی، سمیه فرید، سهیل دولتشاهی، سهیلا حقیقت، سهیلا ستاری، سهیلا شغفی، سودابه فرسخ نیا، سوده راد، سوری کعبی، سوسن شعبانی، سوسن ضرابی، سوسن طهماسبی، سوسن کیایی، سوفیا صدیق پور، سولماز احمدی، سولماز اسدی، سولماز شریف، سیاوش منتظری، سیاوش جلیلی، سید اردشیر آل داود، سیروس ندایی، سیما حسین زاده، سیمین کریمی، سیمین مرعشی

شادی صدر، شاهین انزلی، شبنم چهره، شراگیم زند، شفق رحمانی، شقایق شریف، شقایق کمالی، شکوفه اکبری، شکوفه امیری، شکوه میرزادگی، شمس تولایی، شمسی فروغیان، شهاب الدین شیخی، شهاب فیضی، شهرام صادقی، شهربانو جانعلیپور، شهرزاد آل داود، شهرزاد ارشدی، شهرزاد بهمنی، شهره موحدی، شهرروز فزونی، شهلا ابقری، شهلا بهاردوست، شهلا محسنی، شیرین اردلان، شیرین اکبری، شیرین دخت نورمنش، شیرین دلیلی، شیرین فامیلی، شیما فرزادمنش، شیما کلباسی، شیوا بدیهی، شیوا بدیهی نژاد، شیوا نوجو

صادق نقاشزاده، صبری نجفی، صدرالدین زاهد، صدیق جعفرپور طاهریان،
صدیقه مقدم، صفیه ناظرزاده، صنم محبوب

ط. مینویی، طاهر رهبری، طاهره خرمی، طه ولی زاده، طیبه علی
رضایی، طیبه علیرضایی

ظریفه نصیری

عباس مظاهری، عزیزه اسدی، عسگر داوودی، عسل اخوان، عسل حضرتی،
عشا مومنی، عطیه وحیدمنش، علی معینی، علیرضا فقاہتی، علی اصغر
ذوالقدر، علی اوحدی، علی تهرانی، علی جمالی، علی ستاری، علی
سعیدی، علی شاکری، علی صمد، علی عبدی، علی فتوتی، علی ندیمی،
علیرضا کاظمی

غزال امیری، غزل حلم زاده

ف.هاشمی، فائزه ضیائی، فائقه اشکوری، فاطمه پیغمبرزاده، فاطمه
خاکسار، فاطمه خانی، فاطمه خوشرو، فاطمه رضایی، فاطمه صابری،
فاطمه صبحی، فاطمه غلام رضایی، فاطمه فرهنگ خواه، فاطمه کیان
ارثی، فاطمه مقدم، فتانہ کیان ارثی، فتانہ میرزازاده، فخری
شادفر، فرح خلیلی نژاد، فرحناز محمدی، فرخنده جبارزادگان، فرزاد
جاسمی، فرزانه آقایی پور، فرزانه ایل بیگی، فرزانه سید سعیدی،
فرزانه عظیمی، فرزانه علیزاده، فرزانه محمدی، فرزین امیری، فرشته
شیرازی، فرشته قاضی، فرشید یاسائی، فرناز فلاح، فرناز کمالی،
فروزان عاملی، فروزسهرابی، فروغ سمیع نیا، فریده حیدرزاده، فریبا
اصلی، فریبا تحقیقی، فریبا داودی مهاجر، فریبا زیوه ای، فریبا
گلسرخی، فریبا یوری، فریده پورعبداللہ، فریده غائب، فریده مقدم،
فضل اللہ روحانی، فہیمہ خضرحیدری، فیروزہ مهاجر

کاوه رضائی شیراز، کاوه قاسمی کرمانشاهی، کاظم علمداری، کامران
بزرگ نیا، کامران طاهباز، کامران گرامی نژاد، کاملیا حاج قاسم،
کاوه مظفری، کبری قاسمی، کمال ارس، کیوان جهانی، کیوان فروزان،
کیوان مظفری

گریجی مرزبان، گللالہ بہرامی، گلناز ملک، گلناز ناجی، گنیش عبادی،
گوهر بیات، گیتی مہدوی

لادن بازرکان، لادن کریمی، لیلا خلج زاده، لیلا اسدی، لیلا پرویز،
لیلا دباغ، لیلا عرب، لیلا علی پور، لیلا فرجامی، لیلا کرمی، لیلا

موری، لایلا نظری، لیلی بهبهانی

م. ساقی، مارال فرخی، مازیار خسرو بیک، مجید شهیار خانی، محبوبه حسین زاده، محبوبه عباسقلی زاده، محبوبه محبی، محسن نژاد، محمد آزاد، محمد افراسیابی، محمد جواد طواف، محمد رضا شاعری، محمد شوراب، محمد شیرزاد، محمد علی اصلانی، محمد علی زاده، محمد کرباسی، محمد میرزاخانی، محمدرضا اسکندری، محمدرضا یزدانی، محمود جعفری، محمود حمیدی، مرجان فرزین، مرجان نمازی، مرضیه بخشی زاده، مریم ایرانی، مریم بهادران، مریم افشار، مریم افشاری، مریم انصاری، مریم اهری، مریم بابایی، مریم بهرمن، مریم بیدگلی، مریم جمشیدی، مریم جواهری، مریم حسین خواه، مریم حکمت شعار، مریم رحمانی، مریم زندی، مریم صابری، مریم قاسمی، مریم کاشی، مریم کیوانی، مریم مالک، مریم میرزا، مریم نوری، مریم یزدان پرست، مژده علیمردانی، مژگان ثروتی، مسعود آذری، مسعود شب افروز، مسعود فتحی، مصطفی خسروی، معصومه تقی پور، معصومه جدی، معصومه وطنی، معین ارشک، ملودی تیزی، ملوک ملاحسینی، ملیحه محمدی، منصور صابری، منوچهر فاضل، منوچهر تقوی، منوچهر نامور آزاد، منیره کاظمی، منیژه شکوهی تبریزی، مهدی اشتیری، مهدی امینی، مهدی علی اکبر، مهدی محسنی، مهدیه فراهانی، مهدیه کلهر، مهرداد فرهی، مهرداد شمس، مهرانوش اعتمادی، مهرانوش جعفری، مهسا صانع، مهسا نقاش، مهشید پگاهی، مهشید راستی، مهناز پرویز، مونا محمدزاده، مینوحیدری(کیامان)، میترا آزادفر، میترا آزر، مینا پوراسدی، مینا جعفری، مینا شفیعی، مینا کهریزی، مینا مشکاتی، مینا یزدی، مینو شفیعی، مینن جزنی

نادر افشار، نازلی فرخی، نازنین بخشی، نازنین جواهری، نازنین کاظمی، نازنین محکمی، نازنین محمدنژاد، نازی عظیمی، ناهید توسلی، ناهید جعفری، ناهید خیرابی، ناهید فرشی، ناهید کشاورز، ناهید میرحاج، ناهید نصرت، نجمه واحدی، ندا آزادی، ندا ابراهیمی، ندا فرخ، نرگس طیبات، نرگس عظیمی، نرگس مقدم، نریمان رحیمی، نسترن آزادمرد، نسرين بصیری، نسرين حمیدی، نسرين سیاوشی، نسیم شریعت، نسیم خسروی مقدم، نسیم سلطان بیگی، نصرالله مشایخی، نصرت الله مشایخی، نعیم آقایی، نغمه حیات، نغمه نقاش، نفیسه محمدی، نفیسه آزاد، نگار انسان، نگار باقری، نگار بیات، نگار رهبر، نگار سماک نژاد، نگین راستی، نگین فیروزه ای، نوا نوین، نورالله یگان، نوشین خاکسار، نوشین خاکی، نوشین کشاورز نیا، نوید محبی، نیره توحیدی، نیکروز اولاد اعظمی، نیکزاد زنگنه، نیکی ایرانی، نیلوفر

آزادی، نیلوفر انسان، نیلوفر رستمی، نیلوفر گلکار، نیلوفر
مهدیان، نینا مور، نینا وباب، نیوشا حسینی

ه. بیگی، هادی احمدیان، هادی یوسفی، هاله آگنج، هاله واعظ، هانا
دارابی، هانیه سلیمی، هایده تابش، هدا امینیان، هدی هاشمی، هژیر
پلاسچی، هلن گرگانی، همایون مهمنش

واحدہ خوش سیرت، وجیہہ مقدم، وحید کاظمی، وحیدشمسی، وحیدہ مولوی،
وفا معزی، ونوس رضایی، ویدا فرهودی، ویکتوریا آزاد

یاسر عزیزی، یاسمن نیلفروشان، یادیه قربانی، یاسمن تورنگ، یاسمین
نوری، یاشار پورخامنه، یاشار گرمستانی، یاور خسروشاخی، یلدا
یوسفی

نقض آزادی در پای دیوار حقوق بشر توسط گزمه های استبداد و بی فرهنگی

چهارشنبه ۲۶ خرداد ۱۳۸۹ - ۱۶ ژوئن ۲۰۱۰

کمیته مستقل علیه سرکوب شهروندان ایرانی در ۲۲ خرداد ۱۳۸۹
تجمعی در پاریس ترتیب داد که در خلال آن برخی از مسئولین اصلی این
کمیته دست به رفتاری زدند که شا یسته مبارزات مردم ایران نیست و
سکوت در برابر آن به زیان رشد دمکراسی در جامعه ماست. متاسفانه
این بار اول نیست که در پاریس کمیته مستقل علیه سرکوب شهروندان
ایرانی آزادی ایرانیان علاقمند به شرکت در جنبش ۸۸ را به دلایل بی
اساس سلب می‌کند.

از جمله این دلیل ها آن است که شعار سرنگونی جمهوری اسلامی،
مشارکت طرفداران پادشاهی و مجاهدین خلق با پرچم شیرو خورشید ممکن
است جان رهبران شان، آقایان موسوی و کروبی را در ایران به خطر
بیندازد! بدین وسیله شعار ها را کنترل کرده و دگراندیشان را یا
وا دار به اطاعت مینمایند یا آنها را از صفوف تظاهرات بیرون

میکنند و در صورت مقاومت آنها را از پرخاشگری وحتى توهین مبرا نمی سازند و ...پلیس هم میاورند.

حادثه ای که در ۲۲ خرداد ۱۳۸۹ در پاریس روی داد بر همین روال انجام گرفت که جای دل نگرانی و حتی تنفر شرکت کنندگان شد و بسیاری را به یاد یک سال پیش انداخت که اعضای همین کمیته برای کسانیکه به جمهوری اسلامی نه می گفتند گزمه کشی کردند.

همه شواهد آنچنان می نماید که بیان شود :

۱ - چنین رفتاری نه تنها مورد تقبیح و انتقاد شدید است بلکه پاشیدن تخم نفاق در جنبش ضد دیکتاتوری علیه حکومت اسلامی و عقب نشینی در همبستگی و همسازی نیرو ها است.

۲- کسانی این کار را میکنند که سرود ای ایران و یار دبستانی را می خوانند. سرود ای ایران که متعلق به همه ی ایرانیان است، یار دبستانی که سخن از بی فرهنگی ما می کند.

۳ -حیرت انگیز است که این رفتار در زیر دیدگان دو مدافع حقوق بشر ایران، خانم شیرین عبادی برنده جایزه نوبل و آقای عبدالکریم لاهیجی رئیس جامعه حقوق بشر ایران و نایب رئیس فدراسیون بین المللی حقوق بشر انجام می گیرد !

۴ -این کار به سبیل اتفاق در پای دیوار حقوق بشر پاریس هستی می یابد !

ما ایرانیان در موقعیتی از تاریخ و رشد اجتماعی هستیم که نباید از خاطر دور سازیم که آزادی شرط نخست دمکراسی، ترقی خواهی، استقلال و پویایی است. در هر اجتماعی ابتدا باید آزادی وجود داشته باشد که مردم امکان فکر کردن و اظهار نظر آزاد را داشته باشند. در یک جامعه آزاد تولید ارزش افزوده انسانی و مادیت بخشیدن بدان فقط از احترام به آزادی دیگران امکان پذیر است. برای مبارزه با اندیشه های ناسازگار و احتمالا نا شایست باید به طرف مقابل آزادی داد تا نظرات خود را بیان کند، زیرا که حقیقت در دست توانای خرد جمعی است که تنها روشنایی بخش جامعه مدرن می باشد و استقرار اختناق به هر دلیل و بهانه یی که باشد شایسته جامعه بشری نیست. نگاهی گذرا به تاریخ مبارزات سیاسی و اجتماعی ایران نشان میدهد که زیر پا گذاشتن آزادی استقرار دیکتاتوری را باعث شده است : محمدعلی شاه ، رضا شاه ، محمد رضا شاه ، خمینی و خامنه ای با بی احترامی به حق آزادی مردم، ابتدا جامعه را به خشونت سوق دادند و بعد دیکتاتوری را حاکم ساختند که نتیجه آن وضع تاسف بار امروز جامعه ایرانی است. شاید آقایان موسوی و کروبی بعد از آنهمه تجربه در حاکمیت اسلامی امروز به این ارزش جامعه انسانی یعنی آزادی اندیشه و بیان رسیده باشند ! اگر کمیته مستقل علیه سرکوب شهروندان ایرانی بیانگر

مستقیم یا غیر مستقیم مواضع این آقایان است آیامشتی نمونه خروار نمی باشد که باید از آن هراس داشت و هماره از آن دوری جست؟ آیا نباید با این روشها جداً مبارزه کرد؟ بی هیچ تأملی پاسخ به این سوال ها مثبت است.

در شرایط کنونی ایران، درهر تظاهرات اجتماعی، افراد سازمان دهنده باید به همه نحله ها در منظومه اجتماعی و فکری، آزادی حضور بدهند، برای دیگران وقت و فرصت شعار دادن در یک نظم مذاکره شده قائل گردند، چرا که جنبش مردم ایران تک رنگ نیست و رنگین کمان است. اگر تا سال پیش شعار سر نگونی جمهوری اسلامی فقط توسط برخی عنوان می شد امروز اکثریت قریب به اتفاق مردم خواستار آن هستند. این خواست را نمیتوان و نباید خفه کرد.

با توجه به رفتاری که از سوی این کمیته در ماههای اخیر درپاریس سر زده- همچون ناپدید شدن تابلو های شعارها در تظاهرات اول ماه مه، شعارهایی که با توافق شرکت کنندگان تهیه شده بود - این واقعیت را آشکار می سازد که کمیته مستقل علیه سرکوب شهروندان ایرانی پاریس هژمونی طلب و در واقعیت امر خود سرکوبگر دگراندیشان بوده و در اندیشه و رفتار و کردار پرورده دیکتاتوری است. نتیجه این رفتار جز به زیان خودش نخواهد بود. برخی از افراد اصلی آن با عصبانیت و بی احترامی به انسانها، محیط را مسموم و غیر قابل تنفس میکنند. بی تردید باید تمام کسانی که به تبعیض اعتقاد ندارند در برابر رفتار این مستبدین صغیر و پروردهای مکتب بی فرهنگی ایستادگی کنند. چراکه دمکراسی نیازمند زنان و مردانی است که با عقل و منطق، با افراد و گروه هایی که آزادی و حقوق طبیعی انسان را رعایت نمی کنند، برخورد کنند. شاید زمان آن فرا رسیده باشد تا همیهان شرکت کننده در فراخوان های این کمیته نسبت به امرحضور خود در اینگونه تظاهرات تجدید نظر نمایند.

اما نا گفته نماند که خوشبختانه تجمع ایرانیان در سایر کشورهای اروپایی و امریکایی بدین منوال نیست؛ در بسیاری از کشورها مانند سوئد، بلژیک، آلمان، اتریش، انگلستان و... موجودیت این رنگا رنگی قابل تحسین است. سوال دیگر اینکه آیا این کمیته ظرفیت کیفی لازم را در خود داراست که از سایر کشورها سر مشق بگیرد؟

در هر صورت، نگارنده به عنوان عضو فعال جامعه دفاع از حقوق بشر و پیشبرد آن در ایران - پاریس- و قبل از انقلاب-۱۹۷۸- و عضو موسس جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران بعد از انقلاب -۱۹۸۲- پاریس، باید از صمیم قلب آرزو کند که این رفتار مورد انتقاد افراد آزادیخواه و طرفدارعدم تبعیض، دمکرات و لائیک یا سکولار در داخل و خارج کمیته قرار گیرد. چرا که دمکراسی شیوه یی از زندگی فرد در

گزارش تظاهرات با شکوه 22 خرداد در استکهلم

دوشنبه ۲۴ خرداد ۱۳۸۹ - ۱۴ ژوئن ۲۰۱۰

در سالگرد 22 خرداد در شهر استکهلم با وجود بدی هوا در سراسر کشور که با وزش باد شدید و بارش باران همراه بود، جمعیتی بین 1000 تا 1500 نفر به تظاهرات پرداختند. این تظاهرات با سرود ملی ایران آغاز شد و در پی آن لارش اولی رهبر حزب چپ، برگیتا اولسون وزیر اتحادیه اروپا در دولت سوئد، منصور کوشان عضو کانون نویسندگان ایران، اردلان شکرابی رهبر سابق سازمان جوانان حزب سوسیال دمکرات سوئد، حسن ربوار از کاندیدهای پارلمانی حزب سبز، میکائیل ورنل نماینده تئاتر سراسری سوئد و مهرداد درویش پور از سوی جمعیت پشتیبانی از مبارزات مردم ایران در حمایت از جنبش مردم ایران سخن گفتند.

لارش اولی سخنان نخست تظاهرات در سخنان خود از جمهوری اسلامی به دلیل سرکوب مردم آزادی خواه ایران به شدت انتقاد کرد و از مردم خواست تا به مبارزه ی خود تا کسب آزادی ادامه دهند.

خانم بیرگیتا اولسون نیز در سخنان خود ضمن انتقاد به جمهوری اسلامی برای زیر پا گذاشتن موازین حقوق بشر، از مردم ایران خواست تا خسته و دلسرد نشوند و به مبارزه ی خود ادامه دهند. سخنان این دو سیاستمدار برجسته سوئدی به نقل از خبرگزاری رسمی کشور "ت-ت" بازتاب بسیار گسترده ای در روزنامه های کشور یافت. از جمله روزنامه مترو با چاپ عکس لارش اولی در هنگام تظاهرات به نقل گفته های این دو سخنان پرداخت.

سن این تظاهرات با عکس‌های زندانیان سیاسی از جمله منصور اسانلو، مجید توکلی و زندانیان کردی همچون حبیب‌الله لطیفی و زینب جلالی و تصاویری از 5 اعدامی چند هفته گذشته و ندا و همچنین پوستره‌های بزرگ تظاهرات میلیونی سال گذشته تزئین شده بود. گروه موسیقی و آواز رستم میرلاشایی و جوانانی نظیر غوغا، اریسا، بابک و گروه موسیقی سوئدی به هنرنمایی پرداختند و با موسیقی‌های رپ و یار دبستانی جمعیت را به شور و هیجان درآوردند. در قسمتی دیگر از این برنامه دو فیلم از اعتراضات یکساله اخیر مردم که یکی توسط اتحادیه زنان دمکرات کردستان و دیگری توسط گروه دمکراسی سبز تهیه شده بود در پرده بزرگ تلویزیونی در مرکز شهر استکلهم به نمایش درآمد که مورد استقبال گسترده جمعیت قرار گرفت. در این فیلم‌ها به ویژه مبارزات زنان، جوانان، دانشجویان، کارگران و همچنین مردم کردستان و جنبش سبز در سال گذشته و سرکوب آن‌ها توسط حکومت به نمایش گذاشته شد. در قسمت پایانی برنامه، جوانان گروه دمکراسی سبز با حمل نمادین صندوق بزرگ رای نه به احمدی‌نژاد آن را به میان جمعیت برده و جمعیت رای اعتراضی خود را به صندوق ریختند. در پایان، قطعنامه این تظاهرات و گروه‌های پشتیبان تظاهرات قرائت شد. این تظاهرات با برنامه‌های فرهنگی، هنری و سیاسی گوناگون و همچنین حضور وزیر سوئد و رهبر حزب چپ سوئد، نه تنها سخت مورد توجه جمعیت قرار گرفت، بلکه به گونه‌ای بسیار وسیع در بیش از چهار روزنامه سراسری و محلی سوئد از جمله بزرگترین روزنامه‌های صبح و عصر کشور همچون داگنز نی هتر؛ افتون بلاد، مترو، یوتبوری پستن، سونسکا داگ بولدات و سایت‌های تلویزیونی بازتاب یافت. روزنامه سونسکا داگ بولدات روزنامه صبح کشور نیز ضمن چاپ اختصاصی مشروح تظاهرات ایرانیان استکلهم در پاسخ به پرسش ارزیابی یک ساله اخیر به نقل از مهرداد درویش پور از مسئولان برنامه و استاد دانشگاه نوشت: "این حکومت به دیکتاتوری نظامی بدل شده است که مشروعیت خود را از دست داده است و در یکسال گذشته شکاف ملت و دولت افزون‌تر شده است. در عین حال در این یک سال گروه‌های مخالف ناهمگون آموخته‌اند به گونه‌ای متحدتر عمل کنند." همین روزنامه به نقل از یکی از شرکت‌کنندگان در تظاهرات نوشت که برغم اعتراضات گسترده و پی‌در پی جهان به گونه‌ای درخور واکنش نشان نداده است و میبایست فشارها افزایش یابد.

عکس از پژواک رادیوی سراسری سوئد

قطع نامه تظاهرات همبستگی با مردم ایران در سالگرد 22 خرداد دراستکهلم

22 خرداد سالروز اراده ملی برای نفی استبداد دینی، سالروز کودتای انتخاباتی نظام برای تحقیر اراده ملت و سالروز خیزش میلیونی مردم برای پایان بخشیدن به قدرت جبارانی است که ایران را بیش از 3 دهه است که ویران ساختند. 22 خرداد سالگرد انفجار بغض فرو خفته ایرانیان و زایش جنبش کسب حقوق شهروندی سبز و رنگین کمانی است که در پی 3 دهه ایستادگی مردم ایران، با شعار "رای من کجا است" پا به میدان گذاشت و به سرعت با بانگ نه به ولایت فقیه همراه شد.

مبارزات چند صدایی جنبش سبز ایران که از نیروهای اصلاح طلب گرفته تا هواداران جدایی دین و دولت و استقرار نظامی دمکراتیک در ایران مبتنی بر موازین بین المللی حقوق بشر با آن همراه اند در حیات یک ساله خود توانست افکار عمومی جهان را به سوی خود جلب کند و نشان دهد این حکومت نماینده ملت خود نبوده بلکه ایرانیان شایسته نظامی بهتر از آنند که این حکومت تا کنون به آنان تحمیل کرده است.

جنبش سبز در یک ساله اخیر به رغم سرکوب وحشیانه مردم از سوی حاکمان، دستگیری، زندان، شکنجه و اعدام دگراندیشان و حتی تهدید و ارباب سران اصلاح طلب به اعدام، نه تنها گامی از خواست های خود عقب ننشست، بلکه به رغم فراز و نشیب های آن، مردم در فاصله گیری از حکومت و نفی کل استبداد دینی حاکم مصمم تر شدند.

اعتصاب عمومی یک پارچه و قدرتمند مردم کردستان ایران که در پی اعدام 5 تن از زندانیان سیاسی به راه افتاد، گواه آن است که دامنه این جنبش اکنون از تهران و شهرهای بزرگ فراتر رفته و نیروهای هرچه بیشتری به آن پیوسته اند. بی شک حضور هرچه گسترده تر مردم و به ویژه چهار جنبش اجتماعی زنان، کارگران، دانشجویان و خلق های تحت ستم ایران در رشد کمی و کیفی این جنبش تاثیر به سزایی داشته و آن را در نبرد با استبداد حاکم قدرتمند تر می سازد.

این واقعیت که سردمداران حاکم حتی از صدور اجازه تظاهرات همراه با سکوت در سالگرد 22 خرداد سرباز زدند، نشانگر عمق بی پایه گی و وحشت حکومت از اراده مصمم ایرانیان برای تغییر است.

ما شرکت کنندگان در تظاهرات ضمن همبستگی با مردم ایران در سالگرد 22 خرداد، از دولت سوئد، اتحادیه اروپا و مراجع بین المللی می خواهیم برای توقف اعدام ها و صدور احکام زندان، شکنجه، اعدام و سرکوب مردم فشار سیاسی به حکومت ایران را شدت بخشند.

ما خواهان برجیدن استبداد دینی حاکم در ایران و هر نوع تبعیض (دینی، جنسیتی، اتنیکی و...) و تامین حقوق برابر برای همه شهروندان ایران هستیم.

ایران سرزمین مشترک همه ایرانیان با هر تعلق و پیشینه ای است که در یک انتخابات آزاد و عادلانه زیر نظر مراجع بین المللی، می توانند سرنوشت و حکومت مورد نظر خویش را تعیین کرده و برای تامین صلح، عدالت و امنیت در منطقه با جهان همراه شوند.

جمعیت پشتیبانی از مبارزات مردم ایران

12 یونی 2010 ، استکهلم

در زیر میتوانید گوشه هایی از مراسم را در یوتوب های زیر مشاهده کنید

<http://www.youtube.com/watch?v=rG9s02HKitE>

<http://www.youtube.com/watch?v=W2IGXa4dGXk>

<http://www.youtube.com/watch?v=tV-bWHH9wr8>

گردهمایی و راهپیمایی در سالگرد 22 خرداد در استکهلم

همبسته با ایرانیان جهان و همراه با نمایندگان احزاب پارلمانی سوئد و وزیر اتحادیه اروپا
چهارشنبه ۱۹ خرداد ۱۳۸۹ - ۹ ژوئن ۲۰۱۰
هموطن!

22 خرداد سالروز اراده ملی برای نفی استبداد دینی، سالروز کودتای انتخاباتی نظام برای تحقیر اراده ملت و سالروز خیزش ملیونی مردم برای پایان بخشیدن به قدرت جبارانی است که ایران را بیش از 3 دهه است که ویران ساختند. 22 خرداد سالگرد انفجار بغض فرو خفته ایرانیان و زایش جنبش سبز و رنگین کمانی است که در پی 3 دهه ایستادگی، با شعار "رای من کجا است" پا به میدان گذاشت و به سرعت با بانگ نه به ولایت فقیه همراه شد.

هموطن! در سالگرد 22 خرداد همیسته با ایرانیان سراسر جهان در اتحاد برای ایران، در اعتراض به احکام زندان، شکنجه، اعدام و سرکوب مردم ایران، برای جلب حمایت جهانیان، برای نه بزرگ دیگری به استبداد دینی حاکم و برچیدن هر نوع تبعیض (دینی، جنسیتی، اتنیکی و...) و برای برپایی ایرانی آباد و آزاد و تامین حقوق برابر برای همه شهروندان، با هر رنگ و مرام و پیشینه ای، با شرکت خود در گردهمایی و راهپیمایی شنبه 12 یونی ساعت 3 بعد از ظهر در میدان مرکزی شهر، بار دیگر نشان دهیم که اراده ایرانیان برای تغییر را نمی توان در هم شکست!

در این تظاهرات برگیتا اولسون وزیر اتحادیه اروپا در دولت سوئد و رهبران و نمایندگان از احزاب سوسیال دمکرات، چپ و سبز سوئد در حمایت از جنبش مردم ایران سخن خواهند گفت.

همراه شو عزیز که این درد مشترک، جدا جدا درمان نمی شود!

زمان: شنبه 12 یونی ساعت 3 بعد از ظهر، مکان میدان سرگل جمعیت پشتیبانی از مبارزات مردم ایران

به مناسبت سالروز ۲۲ خرداد

چهارشنبه ۱۹ خرداد ۱۳۸۹ - ۹ ژوئن ۲۰۱۰

سالگرد خیزش گسترده مردم بر علیه نظام جمهوری اسلامی ایران میتینگ اعتراضی در تاریخ ۱۲ یونی ساعت ۱۶ تا ۱۸ در مرکز شهر هانوفر

Ernst- August-Platz, Ecke Bahnhofstraße

رژیم جمهوری اسلامی توانست در انتخابات سال گذشته ریاست جمهوری میان خودی ها با قلب و جعل آمار و ارقام، کاندیدای مورد نظر خود

احمدی نژاد را به زور سرکوب، ضرب و شتم، زندان، شکنجه، کشتار و ترور صد ها نفر از دگراندیشان بر کرسی ریاست جمهوری بنشانند.

۳۱ سال است که رژیم جمهوری اسلامی ایران به طور برنامه ریزی شده و گسترده حقوق اساسی مردم ایران را نقض می کند. عمل کرد این رژیم در سرکوب مردم ایران، مصداق جنایت علیه بشریت است. جمهوری اسلامی، رژیممی است بنیادگرا و ارتجاعی که به طور سازمان یافته دگراندیشان، مخالفان و منتقدان را بازداشت و در سیاه چال های سپاه پاسداران، وزرات اطلاعات، نیروی انتظامی، حفاظت اطلاعات قوه ی قضائیه، سازمان زندانها و بسیج مورد اذیت و آزار و شکنجه قرار می دهد.

جمهوری اسلامی با تجدد و برابر حقوقی جنسی دشمنی دارد. زنان را به دلیل خواست برابر حقوقی بازداشت و مورد اذیت و آزار قرار می دهد. بسیاری از دختران و پسران جوان توسط سربازان گمنام امام زمان مورد تجاوزات جنسی قرار گرفته اند. رژیم جمهوری اسلامی نه تنها حقوق ابتدائی کارگران، معلمان، دانشجویان، دانش آموزان، هنرمندان و نویسندگان و روزنامه نگاران را پایمال نموده، بلکه هزاران نفر از آنها را به خاطر طرح خواسته های شان تحت تعقیب، اذیت و آزار، زندان، شکنجه و اعدام قرار داده است.

مردم با خیزش خود در سالی که گذشت نشان دادند که عزم خود را جزم کرده اند تا این رژیم قرون وسطائی را به زباله دان تاریخ سرنگون سازند.

کانون همبستگی و دفاع از مبارزات مردم ایران در پشتیبانی از این خواست مردم با در نظر گرفتن امکانات محلی هانوفر و در همگامی با سایر کانون ها در شهر های دیگر در سال گذشته به برگزاری آکسیون های اعتراضی بر علیه رژیم جمهوری اسلامی اقدام کرده و همچنان می کند و تا سرنگونی این رژیم به فعالیت های خود ادامه خواهد داد.

ما از کلیه ایرانیان شهر دعوت می کنیم که در حرکت های اعتراضی بر علیه رژیم

جمهوری اسلامی به صورت فعال شرکت نمایند.

ما خواهان حذف اعدام و آزادی فوری کلیه زندانیان سیاسی در ایران هستیم.

ما خواهان انحلال کلیه نهاد های سرکوب در ایران هستیم

ما خواستار جدائی دین از دولت، برابری حقوق تمامی ادیان و جهان بینی ها هستیم.

ما خواستار آزادی اندیشه ، آزادی مطبوعات، آزادی احزاب، تشکل های

مستقل

کارگری، مجامع آزاد دانشجویی و دانش آموزی در ایران هستیم.
ما خواهان عدالت اجتماعی و مناسباتی انسانی در ایران هستیم.
ما خواهان برابری حقوق سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی برای
زنان با
مردان هستیم.

ما برای برچیدن مناسبات حاکم در ایران و سرنگونی تمامیت جمهوری
اسلامی

فعالیت می کنیم، چرا که جمهوری اسلامی مانع اصلی بر سر راه تحقق
دمکراسی در ایران است.

زنده باد آزادی و دمکراسی

کانون همبستگی و دفاع از مبارزات مردم ایران- هانوفر

ارتباط با ما: تلفن: ۱۲۶۰۷۸۱۱ ایمیل: hannover1@hamgami.org

برگزاری تجمع اعتراضی به مناسبت 22 خرداد در مرکز شهر هانوفر

چهارشنبه ۱۹ خرداد ۱۳۸۹ - ۹ ژوئن ۲۰۱۰ کانون همبستگی و دفاع از مبارزات مردم ایران- هانوفر در
بیانیه ای به مناسبت سالروز 22 خرداد، سالگرد خیزش گسترده مردم
بر علیه نظام جمهوری اسلامی، از مردم دعوت کرده تا در تجمع
اعتراضی که به همین مناسبت در مرکز شهر هانوفر انجام می شود،
شرکت کنند.

در این بیانیه آمده است: رژیم جمهوری اسلامی توانست در انتخابات
سال گذشته ریاست جمهوری خودی ها با تقلب و جعل آمار و ارقام ،
کاندیدای مورد نظر خود احمدی نژاد را به زور سرکوب، ضرب و شتم،
زندان، شکنجه، کشتار و ترور صدها نفر از دگراندیشان بر کرسی
ریاست جمهوری بنشانند.

در ادامه این بیانیه خاطر نشان شده است: 31 سال است که رژیم
جمهوری اسلامی ایران به طور برنامه ریزی شده و گسترده حقوق اساسی

مردم ایران را نقض می کند. عملکرد این رژیم در سرکوب مردم ایران، مصداق جنایت علیه بشریت است.

در ادامه این بیانیه آمده است: جمهوری اسلامی، رژیمی است بنیاد گرا و ارتجاعی که بطور سازمان یافته دگراندیشان، مخالفان و منتقدان را بازداشت و در سپاه چال های سپاه پاسداران، وزرات اطلاعات، نیروی انتظامی، حفاظت اطلاعات قوه قضائیه، سازمان زندانها و بسیج مورد اذیت و آزار و شکنجه قرار می دهد.

در این بیانیه یادآور شده است: جمهوری اسلامی با تجدد و برابر حقوقی جنسی دشمنی دارد. زنان را به دلیل خواست برابر حقوقی بازداشت و مورد اذیت و آزار قرار می دهد. بسیاری از دختران و پسران جوان توسط سربازان گمنام امام زمان مورد تجاوزات جنسی قرار گرفته اند. رژیم جمهوری اسلامی نه تنها حقوق ابتدائی کارگران، معلمان، دانشجویان، دانش آموزان، هنرمندان و نویسندگان و روزنامه نگاران را پایمال نموده، بلکه هزاران نفر از آنها را به خاطر طرح خواسته های شان تحت تعقیب، اذیت و آزار، زندان، شکنجه و اعدام قرار داده است. مردم با خیزش خود در سالی که گذشت نشان دادند که عزم خود را جزم کرده اند تا این رژیم قرون وسطائی را به زباله دان تاریخ سرنگون سازند.

در این بیانیه تصریح شده است: کانون همبستگی و دفاع از مبارزات مردم ایران در پشتیبانی از این خواست مردم با در نظر گرفتن امکانات محلی هانوفر و در همگامی با سایر کانون ها در شهر های دیگر در سال گذشته به برگزاری آکسیون های اعتراضی بر علیه رژیم جمهوری اسلامی اقدام کرده و تا سرنگونی این رژیم به فعالیت های خود ادامه خواهد داد.

کانون همبستگی و دفاع از مبارزات مردم ایران-هانوفر در این بیانیه اعلام کرده است: ما از کلیه ایرانیان شهر دعوت می کنیم که در حرکت های اعتراضی بر علیه رژیم جمهوری اسلامی به صورت فعال شرکت نمایند. ما خواهان حذف اعدام و آزادی فوری کلیه زندانیان سیاسی در ایران هستیم. ما خواهان انحلال کلیه نهاد های سرکوب در ایران هستیم. ما خواستار جدائی دین از دولت، برابری حقوق تمامی ادیان و جهان بینی ها هستیم. ما خواستار آزادی اندیشه، آزادی مطبوعات، آزادی احزاب، تشکل های مستقل کارگری، مجامع آزاد دانشجویی و دانش آموزی در ایران هستیم. ما خواهان عدالت اجتماعی و مناسباتی انسانی در ایران هستیم. ما خواهان برابری حقوق سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی برای زنان با مردان هستیم.

در پایان این بیانیه آمده است: ما برای برچیدن مناسبات حاکم در ایران و سرنگونی تمامیت جمهوری اسلامی فعالیت می کنیم، چرا که

جمهوری اسلامی مانع اصلی بر سر راه تحقق دمکراسی در ایران است.